

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Roman Sądej (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 września 2014r.,

inicjatywy Sądu Rejonowego w R. z dnia 31 lipca 2014r.,

przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy związanej z wnioskiem prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. o umorzenie w stosunku do **M. B.** postępowania karnego i zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia go w odpowiednim zakładzie zamkniętym (sygn. akt X K [...])

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2014r., Sąd Rejonowy w R. wystąpił w inicjatywą przekazania sprawy **M. B.** innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wskazano, że niniejsza sprawa dotyczy czynów z art. 190 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k., gdzie osobami pokrzywdzonymi są prokuratorzy Prokuratury Rejonowej w R., którzy pełnią rolę oskarżycieli publicznych przed Sądem Rejonowym w R..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w R. nie zasługiwała na uwzględnienie. Zgodnie z art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu

przekazać sprawę innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Ocena zagrożenia dla tego „dobra wymiaru sprawiedliwości” dokonywana może być wyłącznie w realiach konkretnej sprawy, stąd też szerokie odwoływanie się do judykatów Sądu Najwyższego zapadłych na tle art. 37 k.p.k., ma niewielką siłę przekonywania.

W tej sprawie, po wpłynięciu wniosku prokuratora o umorzenie postępowania i zastosowanie wobec M. B. środka zabezpieczającego, wielu sędziów ustawowo właściwego Sądu złożyło oświadczenia w trybie art. 41 § 1 k.p.k. Wnioski te rozpoznane zostały przez Sąd Rejonowy, który postanowieniem z dnia 3 lipca 2014r. uwzględnił część z nich (wobec 14 sędziów), natomiast nie stwierdził podstaw do wyłączenia innych sędziów (38 sędziów). Po tym rozstrzygnięciu, w dniu 31 lipca 2014r. Sąd Rejonowy wystąpił z przedmiotową inicjatywą przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k.

Charakter tej sprawy – przed wszystkim strona przedmiotowa zarzuconych czynów – nie pozwala na uznanie, że rozpoznanie wniosku prokuratora mogłoby wzbudzić w odbiorze społecznym jakiekolwiek racjonalne wątpliwości co do bezstronności i rzetelności rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy miejscowo. Tym bardziej brak podstaw do wyrażania takich obaw w sytuacji, gdy sam ten Sąd nie znalazł powodów do wyłączenia większości sędziów w nim orzekających.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]